

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

αύρατη πόλη

Ιούλιος 2017

Ο δραματουργός που συνέθεσε την ιστορία αυτού του κόσμου, όπως κι αν τον αποκαλείς, ρίχνει κάθε νύχτα την αυλαία. Τότε νέα zωή αρχίζει, σε μια νέα μέρα. Περπατάς μέσα σου, συναντώντας πιστές, όμορφες, γέρους, νέους, συζύγους, αχρείους, μουσικούς. Όμως, πάντα συναντάς τον εαυτό σου. Η παρίδια ξεκίνησε άρα σίγουρα η φθορά θα έρθει. Σύντομα θα γεράσεις. Ελπίζεις. Ακούγοντας μουσική και χορεύοντας. Και χύνοντας ένα δάκρυ για κείνους που μαρτύρησαν. Για όλα όσα πεθαίνουν, παθιασμένα και άμοιρα. Επειδή η ανάσα τους.

Tο απότομο σταμάτημα δεν έχει σταματημό. Όλοι βυθίσμενοι στον οίκτο. Και όλοι κατάβαθα συγκινημένοι χειροκροτούν. Οι πολλοί με σπουδιάκια κινούμενα, χρωματισμένα. Είναι καθύτερα να μην προχωρήσει κανείς, παρά μέχρι τα μισά.

Aποχαυνωμένοι όμορφα. Η ώρα είναι μία τη νύχτα κι όλα πουσάζουν. Κοιμήσου! Υπάρχουν πληγές που επουλώνονται μόνο με το βάλσαμο της τρυφερότητας, της αγκαλιάς, πριν κοιμηθείς. Ο καθένας με τα γούστα του, βρε αδερφέ. Στην κόλαση. Μαζί. Από τώρα ποιόν Πρίγκιπα. Ξέρεις. Στην κόλαση που κανείς δεν γυρίζει. Αν πάει. Αν υπάρχει. Αν είμαστε μόνοι εσύ και γω κι ο άλλος κι πάλι μπροστά και κάτω από τη

“Λύσσα να υπάρχεις μεσα στο ανυπαρκτό”

σκηνή. Και η παράσταση έτσι κι απλιώς πάντα τελειώνει. Μόνο αυτή τελειώνει.

Κάποιους ούτε τα γηρατειά δεν τους πτοούν. Αυτήν η γαμημένη η αίσθηση συμμετοχής. Εκεί, να πάρουμε την καρέκλα. Για το καλό του τόπου, όχι της κάθε τσέπης. Όλοι μαζί να αγωνιστούμε. Τάχα.

Kι εσύ μεθυσμένος απεραντολόγος, εραστής του τίποτα. Η ανθρωπότητα σου οφείλει περισσότερα. Σε σένα μόνο, το νεαρό βλαστό που δεν γέρασε ακόμη. Μέσα του. Κι ας έρχεσαι από μακριά. Από πόλεις του μέλλοντος ανθρώπινες. Γιατί στο τώρα αποκλείεται ποτέ να γίνουν. Φώναξε τον ήρωα να μας σώσει. Δεν χαρίζει κάστανα. Βάλτο καλά στο νου σου. Σωτηρία. Τύχη. Φυλαχτό. Αναμάρτητος. Με συγκλονιστική σαιδηπρική ερμηνεία. Δυστυχώς, πέταξε το πρόγραμμα στη φωτιά. Αν υπήρχε πρόγραμμα θα ήταν σαν ένα παθιό playlist που κάποιος σκιτσάρισε με μαύρο μελάνι μια νεκροκεφαλή και δύο σταυρωτά κόκαλα. Δυο πλέξεις: Dead Moon.

Eίναι και κείνα τα γλοιώδη ερπετά που προσποιούνται τους ανθρώπους των γραμμάτων. Και των τεχνών. Δε βαριέσαι. Εσύ πάντα εκεί. Με όρθια αυτιά. Επιθετικά και εκστατικά.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ.

**IF YOU CAN'T
TRUST PEOPLE
WITH FREEDOM
HOW CAN YOU
TRUST PEOPLE
WITH POWER?**

Bruce Fenton

ΟΜΗΡΩΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Είναι, η πολύ λογική για την λογική της εξουσίας, στρατηγική συνέχεια στο κυνήγι μαγισσών που εξαπολύει εδώ και καιρό το ελληνικό κράτος, προβάλλοντας το δικό του εθνικό τρομοστριαλ, μια σημαντική παράμετρο και μπίζνα για την βιτρίνα και τις εξουσίες του. Μια εξουσία που βάλλεται από παντού μπορεί και επιβάλλεται με συνοπτικές διαδικασίες, ιδιαίτερα σε καιρούς που σπάζουν οι βιτρίνες της κι έτσι μπορεί και να γλιτώσει το πλιάτσικο.

Η καταδίκη της Ηριάννας σε 13 χρόνια κάθειρην χωρίς αναστατικό χαρακτήρα, χωρίς την αναγνώριση ελαφρυντικών, χωρίς κανέναν μάρτυρα και με μόνο στοιχείο την ανυπαρξία στοιχείων που ονομάζεται dna και που αποτελεί τα τελευταία χρόνια της τρομολαγνείας την μόνη επαφή των δικαστών με τον φυσικό κόσμο, δεν αποτελεί ούτε αυθαιρεσία, ούτε δικαστικό πλάθος, ούτε κακοδικία, ούτε κάποιου είδους παραπογισμό από πλευράς των δικαστών της.

Δεκάδες βαρύτατες καταδίκες και ομπρίες, αγωνιστών, συγγενών, φίλων - ένα αδιευκρίνιστο ως προς τα όριά του, όπως μας δείχνει η περίπτωση της Ηριάννας, πλαίσιο ομπρίας ανθρώπων μέσω των οποιονδήποτε μεταξύ τους συσχετισμών και σχέσεων, φυσικά και κάποιες αθωωτικές αποφάσεις πάντα μέσα στα πλαίσια λογικής της εξουσίας, όχι για την αλήθεια, όχι για την δικαιοσύνη, αλλά για την επικύρωσή της.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για φιλότιμες ή

δημοκρατικές εξουσίες, ούτε θεωρούμε πως αυτές κάνουν πλάθη και απερισκεψίες. Τιμωρούν και εκδικούνται. Οφείλουν να δείξουν πως κάνουν δουλειά, πως οι αρχές τους παράγουν έργο. Μόνο που οι από πάνω μένουν ανενόχλητα αμέτοχοι στο έργο και μας τρίβουν στην μούρη τα διδακτορικά τους πάνω στον οπορτουνισμό, με τα ευαίσθητα δημοκρατικά τους πνεύματα, με τις βαρυσήμαντες θεατρικές επερωτήσεις και παρεμβάσεις τους και με τις ανεξάρτητες όποτε τους χρειαστεί αρχές τους.

Το έχουμε ξαναπεί πως όπου υπάρχει εξουσία δεν υπάρχει δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη για εμάς χτίζεται μεταξύ των επεύθερων ανθρώπων, σε μια επεύθερη κοινωνία χτισμένη από τα χέρια των εξεγερμένων, γκρεμοτσακίζοντας τους φόβους στους οποίους στηρίζονται οι εξουσίες.

Άδικη και αυθαίρετη είναι η ίδια τους η ύπαρξη.

Μετά 5 χρόνια ομπρίας του, ο αναρχικός κομμουνιστής Τάσος Θεοφίλου αθωώθηκε επειδή η επιτιθέμενη δικαιοσύνη υποχώρησε, πλει και κάποιο εκτελεστικό απόσπασμα καταλήγοντας πως δεν θα ήταν και πολύ καλή ιδέα, κατέβασε την τελευταία στιγμή τα όπλα. Θρίαμβος γιατί επικράτησε/επέζησε η λογική. Η ακόμη χειρότερα, η ανθρωπιά. 36 χρόνια, ζωές ολόκληρες, ρίξανε οι εγκληματίες δικαστές του στον αναρχικό Μάριο Σεϊσίδη. Η δικαιοσύνη τους δεν υπήρξε ποτέ τυφλή, για αυτό και κατά καιρούς οι εξεγερμένοι της ξερίζωνταν τα μάτια.

Yippies

Οι Yippies, Youth International Party, YIP, άρχισαν την ιστορία τους τον Ιανουάριο του 1968 και έφτασαν να διασχίζουν και τις αρχές της δεκαετίας του 80. Ξεκίνησαν ως νεολαίστικο κίνημα με αναρχικές καταβολές που δραστηριοποίησε κυρίως στην Η.Π.Α. Οι Abbott Howard «Abbie» Hoffman, 1936 - 1989, πολιτικός ακτιβιστής, Anita Hoffman, σύζυγος του Abbie, 1942-1998, Jerry Rubin, 1938-1994, Nancy Kurshan, 1944-, Paul Krassner, 1932-, Keith Lampe και Bob Fass, είχαν γνωρίστει τον Οκτώβριο του 1967, στην «περικύλωση» του Πενταγώνου κατά του πολέμου του Βιετνάμ. Αποφάσισαν την πρωτοχρονία του 1968 στη Νέα Υόρκη, στο διαμέρισμα του ζεύγους Hoffman να ιδρύσουν ένα καινούργιο κίνημα με πολιτική δράση αναρχικών ιδεών και πρακτικών, σε μία με rock, ερωτισμού και ανταρεπικής τέχνης. Το όνομα το πρότεινε η Anita Hoffman- Διεθνές Κόμμα Νεολαίας, Youth International Party, YIP και τα μέλη του Yippies. Γρήγορα εντάχτηκαν πολλές γυναίκες προσωπικότητες της αντικουλτούρας κυρίως από την οργάνωση Students for a Democratic Society, SDS όπως οι Stew Edward Albert, 1939-2006, Ed Sanders, 1939-,

Robin Palmer, David Boyd, Tuli Kupferberg, 1923-2010, Robin Morgan, Ken Pitchford, Dick Gregory, 1932 - Irwin Allen Ginsberg, 1926-1997. «Οι xίπης μάς αποκλίνουνε πολιτικοποιημένους και οι πολιτικοποιημένοι μάς αποκλίνουνε xίπης. Μόνο ο αντίδραση δεν ξεγελίεται και μας βλέπει όπως είμαστε. Το Yippie! δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία πολύ καλή δικαιολογία για κάποιον να εξεγερθεί..», είχε δηλώσει στις αρχές του 1968 ο εκ των ιδρυτών Hoffman. Μέχρι το τέλος του xειμώνα, είχαν ιδρυθεί μικρές ομάδες Yippies στην Ουάσιγκτον, την Φιλαδέλφεια, την Βοστώνη, το Μπέρκλεϋ, το Σαν Φρανσίσκο, το Λος Άντζελες και το Σικάγο.

Οι Yippies ανέπτυξαν μία θεωρία, σύμφωνα με την οποία οι νέοι άνθρωποι μπορούσαν να προσελκυστούν εύκολα στην επανάσταση μέσα από θεατρικά δρώμενα, μουσικές συναυλίες και τολμηρά «συμβάντια», ενώ τα μαζικά μέσα ενημέρωσης και ιδίως

η τηλεόραση, μπορούσαν «να εκτραπούν εκ των έσω». Χαρακτηριστικό ήταν το σύνθημα του κινήματος «εάν δεν σου αρέσει το δεητήσιο ειδήσεων, βγες έξω και φτιάξε ένα διαφορετικό, δικό σου».

Οι Yippies έδωσαν την πρώτη τους συνέντευξη στο Americana Hotel της Νέας Υόρκης, στις 17 Μαρτίου 1968, στην οποία εξήγησαν ότι σκοπός τους ήταν να αναδείξουν ένα Νέο Έθνος βασισμένο στους αντιθεσμούς της περιόδου. Αντικουλτούρας μέσα από μία Δεύτερη Αμερικανική Επανάσταση και αποκάλυψαν ότι σχεδίαζαν να οργανώσουν ένα εξάνημερο Festival of Life με πολιτική, rock, και σεξ, στο Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος των Η.Π.Α. που θα γινόταν στο Σικάγο τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς. Τα πρώτα δείγματα δράσης τους τα έδειξαν με ένα Yip-in στις 22 Μαρτίου όταν συγκρούστηκαν με την αστυνομία στην Grand Central Station της Νέας Υόρκης. Περισ-

από 6,000 μακριμάτηδες με πρόφρα ότι εδρία
 ζαν την εαρινή ιστικερία εξεγέρθηκαν, 50 συλ-
 λήψεις και αρκετοί ιταματοί ήταν οι
 τέλος της πλέον. Οι Υπερβάρη χρησιμοποι-
 θαν η ανάστη της 1968 όταν τα υδρε-
 ground μέσα ενημέρωσαν. Ήθελαν να συγκεντρώ-
 σουν μισό εκατομμύριο φρίκια στο
 Σικάγο, όπου θα
 κατέβησαν έναν δικό τους
 υπουργό για πρόεδρο των Η.Π.Α., ένα
 νεαρό γυναίκα που το
 είχαν ονομάσει

Pegasus the
Immortal, *μια*
μηνεργα του Στεφ

Albert. Διοχέτευαν πηγροφορίες όπως ότι «θα ρίξουμε LSD στη σιραγγού του Σικάγου», «θα κάνουμε πράξην μεν Πολιτική της Εκστασης», «θα κάνουμε σες σιους δρόμους» και απλά τέτοια. Τον Αύγουστο πήγαν στο Σικάγο όχι περισσότερο από 5.000 yippies. Το Φεστιβάλ Ζωής τους άσκησε με απεριγράπτη βαναυσούσα από την Έλληνοφρουδα και την ασυνομία του γιο που είχε κινητοποιήσει ο δημάρχος Richard Daley. Ο Hoffmann το είχε αναγνωρίσει: «εκείνην τη μαζική παρόδηση των Yippies απειλείται ένα θέμα πας ακροατικότητας ενάντια στη βραβείη φιλορία της κατεστημένης μειονότητας σημεικία με το Δημοκρατικό Σύνδεσμο». Ακόμα κι αν τα Mazikά Μέσα καποφέρεται να αποστιλθουντες τελείως τις δραστηριότητες των Yippies, μπορούμε ότι θα είχε τεκνικά περάσει προς τα ξένω και ίσως να ήταν και τοχυτέρο. Άρκοιτες μόνη οι απλή ειδοποιήση, πώς η νεοδημια φαραζόνει στους δρόμους του Σικάγου από την ασυνομία της πόλης και πώς τα πλεοποικά κανάλια νιώνουσαν να δείχνουν τα γεγονότα».

Τον Οκτώβριο του 1968 οι Hoffman και Rubin εξέστηκαν από την περίοδο «Επιτροπή Εξέστας Αντιμετωπικών Δραστηριοτήτων» HUAC, όπου ο Rubin στις 3 Οκτωβρίου προερχόταν νιυμένος σαν ανάτρια με ένα σύνικο πολυθόλιο ή σαν Βιετνάκ, πότε χειρεπόντας ναζιστικά τα μέλη της παρτίδας και πότε προερχόμενο νιυμένοι σαν Άγιο Βασιλίδης ή με πνευματικά ως πονητά.

Εξαιτίας της προβολής την M.M.E., οι Yippies είχαν τώρα δεκάδες παραρπήται ανά σ.Η.Π.Α. με πορτοφόλια και ποινιάριθμα εκείνα του Λος Άντζελες, ο Σικάγου, που έκδιδαν το αντεργκράνδιον περιοδικό Chicago Seed του Abe Karpis, των Κορδούμων. Οχάιο και του Μιλγουόκι, άσπρα και στον Καναδά και

ισχυρότερο εκείνο του Βανκούφερ, (δρόμης την άνοιξη του 1970 ως Vancouver Yippie! ή Βόρειο Ψυχοπαθές Περιθώριο του Διεθνούς Κόμματος Νεολαίας, Northern Lunatic Fringe of the Youth International Party, NLF/YIP) και την Ευρώπην.

Το καλοκαίρι του 1969 στο περίπολονάθανα Υψηλές επιχείρουσαν να καταβούν στην Βιομηχανία δίδακτροι που θα προσπάθησαν να αποφέρουν στην Ελληνική Πολιτεία μίσω μπορεθεί... είστε αյού, την στιγμή που ο Πρωτός όμος οικοτεκμηρώσει τον κιθαρίστα Pete από την οκνή, υπό τη επεισοδημή

Για τα βίαια γεγονότα του φθινοπώρου του Σεπτέμβριο στές, τους David Dellinger, Weiner, Tom Hayden, κατηγορία της συνωμοσίας, οπικαν σε Σεπτέμβριο

από απλεπάλιππες
καιάφεραν να γητώσουν την φυ-
των ποινών. Στις 15 Νοεμβρίου
συνεργασία με

καν στο κτίριο
50 διαφορετικά κάτια
νουδρίο του 1970,
Party το οποίο
δένει την Ελλάδα

ποιγώ του οιωγμού
Στις 8
που αριθμούσαν

στους 500
στο πολυκατάστημα

προσενειο των
Μεγάλη Σφραγίδα,
και έκαψαν την σημαία και

συγκρούστηκαν με την αστυνομία με αποτέλεσμα αρκετές συλλήψεις, ενώ σπένθηκαν πάντα, με ένα πλέοντας 600.

Επορεύη πρέπει, με ένα πιλοθός θυ
μακρυμάστηκαν, εισέβαλαν συμ
πληρωματίζειν.

στην παραμεθορία συγκρούστηκαν με νεοναζιστές

Níσον στην Καμπότζη

διαδηλωτές
Μαῖου που ε

τεσσάρων φοιτητών και το
τραυματισμό 9 άτλητων.

Το 1970 ο Rubin έκδωσε το βιβλίο *Do it! Scenarios of the Revolution*, που έγινε το μέσο γύρισμα της πάτησης. Η επανάσταση είναι επικερπτή. Για αυτόν οι καπιταλιστές προσποθούν να την πουνίσουν. Βιαζόταν τους χρήματα πάριναν τα κατέπτη προϊόντα της καρδάνης και του μιαντό μας, τα μετατρέποντα σε καταγωγικά προϊόντα, ορίζοντα μια τιμή και μας τα ζανπονίζει με την μορφή εμπορευμάτων. Πάριναν τα σύμβολά μας, που' ναι την πτυχή στο αίγα μου χύασε στους δρόμους, και κάνουν τις μόδες. Είναι ιδιοκτήτες της μουσικής μας-της μουσικής που γεννήθηκε από τη βρασσών μας, τον πόνο μας, το συλλογικό υπουργείο που κοινοτάμε. Οι Φαλακίζονταν τη μουσική μας μέσω σε διάκους και σε αιθουσές χορού και την πουλούσαν σε τόσο μεγάλες τιμές που δεν μπορούσε ούτε να την ακούσουμε. Οι προσγάγοι του ροκ διαγράμμιζαν νουν φευγίδια πίσω από συρματοπλέγματα και τη γιορτώνταν χρησιμοποιώντας δοκύρνα για να μας εμποδίσουν να μπούμε. Φυλακίζεται από τον φωτεινό καπιταλισμό που μιλάει για αγάπη προγνωνίσεων για την τράπεζα. Έχει μακρά ματλά και φοράει παρούσα πουκάμισο για «αύτο απόδειξε χρήμα, αυτό ποδίσει». Εκεί ένα τεράστιο πορτοφόλι γεμάτο χρήματα και μία μικρή ψυχή... Φυλακίζεται από τον γκυρούν που πιστεύει ότι το κότηται - είτε προύνεται, είτε επιτραπούνεται την αποτίναξη.

Είτε προκειται για την επιστροφή, την αυτορι-
γία, τον διαπομπό, την φυτοφαγία, την ροκ
μουσική, είτε για τον ειρηνισμό- Θα κάνει την επι-
νάσταση από μόνο του.

Φυλακτείτε από τον μακρυμάλλη που προημά-
va τον εκμεταλλεύονται καθημερινά παρά να έχει
κάκες δονήσεις. Φυλακτείτε από τον μακρυμάλλη
που υπερστησεις τον μακρυμάλλη επικειμένα

«τι διάσπο ρε φίλε, έστι τη βρίσκει ο Μητρί Ιεράχε
να βγάζει πέφτω». Είναι όλοι τους πρόδοτές. Πρα
δίσουν τα μακριά μαλλιά τους. ... Να απαλλοτρίω
σουμε όλους τους επικειμενίτες. Ωτα τα ωριά
προΐσταντα που συσκεύαζον και ποιήσαντε οι «κάτι
δες» επικειμενίτες είναι ουσιαστικά δυναμιτές.

που θα εκραγεί μέσα στα χέρια τους... Θα καταστήσουμε τη πατέντα του ρολ θα γκρεμίσουμε όλους τους φράχτες. Θα καταστρέψουμε τους καπιτάνεκους που μας καταστέρουν. Θα απελευθερώσουμε τη μουσική μας. Θα αυτοκυβερνήσουμε!... Τραβήξαμε δρόμο μας! Η ποδηλατική μας είναι η μουσική μας, πανισσούδη μας. Το δένια μας, τα παζιλιά μας, τα ζεύγη

γυμνά κορμά μας, πενεργυτικόπια μας, οι αντερυκράσουντ εφημερίδες μας, το δράμα μας. Η ίδια η ύπαρξή μας είναι μία απειλή για την παγκόσμια ισορροπία δυνάμεων».

Στις 6 Αυγούστου 1970, επέλει της πρίνης της αποκαλική βόηθας στην Χροσίμα, 300 Yippies από το λαο Αντερές φωνάζοντας ότι θα πραγματοποιήσουν το First International Yippie Pow Wow εισέβαθναν στην Disneyland, αναστάσια τα πάντα φωνάζοντας συνθήματα κατά το πολέμου και υπέρ του γρίπηνο sex, drugs, rock'n'roll, απαίτησαν απελευθέρωση της Μίνη Μάους και χορηγητού ψυχοτρόπων στον Γκάουφ και ύψωσαν τελικά την οπαίνια του Νέου Έθνους στο κτήριο της διοίκησης. Ακολούθων ταράξες, 23 αυτίθμειες από την αστυνομία του Αναheim και κλείσιμο του νάρκου από την εποικία Νίνονεύ.

Το 1971 το Rubin έκνωσε ένα ακόμη βιβλίο γρήγοριε καιρόπους, το *We Are Everywhere*, ενώ την ίδια χρονιά ο Λίμπερτ, προτού αποσυρθεί από την πρώτη γραμμή του κινήματος, πολιτικοποίησε τον πρώτο Beatle John Lennon, 1940-1980 και τον έκανε να τονήψει να συμμετάσχει στις διαδηλώσεις των Yippies παρά τον κίνδυνο να οπελάσει. Αξιόπογη προβολή των ιδεών του κινήματος παρέκει ο Yippie τραγουδιστής διαμαρτυριών Phil Ochs, 1940-1976 και στο επίσημο Yippie μουσικός και τραγουδοποιός David Peel με το συγκρότημά του The Lower East Side.

Στα τέλη του 1968 ο κίνημα γγώρισε πιν πρώτη διάσπαση, όταν μερικές γυναίκες γύρω από την υπερφεμμίστρια Robin Morgan, πρώτην τηλεοπτικό

παιδί θαύμα της δεκαετίας του 1950, αποχώρησαν για να δημιουργήσουν την δική τους οργάνωση, την Women's International Terrorist Conspiracy from Hell, W.I.T.C.H., αφού πρώτα έκριναν απαραίτητο να καταγγείλουν τους Yippies για ... σεξισμό.

Όντος εξαιρετικά εύπορων, καθώς αρνούνται ότις της τυπικής διαδικασίας σε ό,τι αφορούσε την αποκτήση της ιδιότητας του μέλους «εγένετο περισσότερο μια κατάδαση του νου, παρά μια κανονική οργάνωση», ο Yippies επεισέβηκε ευκολόταστο στόχο για το τρομερό πρόγραμμα COINTELPRO (Counter-Intelligence Program) του FBI που αποκοπούσε στην διάσταση των ενοχικών οργανώσεων. Εκτός από τις απλεσθόλητες διεισδύσεις, μέσα στα γραμμές τους διαφόρων χαρέβων και προβοτάρων (Julie Maynard, κ.ά.), γνώντας επίσης και μεθοδεύοντα κρύψιμη αντιθέσεων

προσωπικών αγνησίας στη διάφορα στελέχη, ανάμεσα στην βάση και στους επικεφαλής, καθώς και ανάμεσα στη διάφορα τοπικά παραρτήματα ή ανάμεσα σε αυτά και την αρχική παρέα της Νέας Υόρκης. Την 11 Μαΐου 1972, οι Yippies του Κολούμπιους Οχάιο έριξαν πέτρες και πατάτες στην πλατεία του αντιπροέδρου των H.P.A.

Αργεν, η αρχική αδριστή διάσταση απόφεων που υπήρχε ακόμα και στην Νέα Υόρκη ανάμεσα στους παλαιότερους Yippies της γραμμής Hoffman και στους νεότερους Yippies

της γραμμής Tom Forcade, Thomas King Forcade, πραγματικό όνομα Kenneth Gary Goodson, 1945-1978, που είχε προσωρίσει στους Yippies το 1969, δηλαδή ανάμεσα στην άλωση ή στην καθολική άρνηση του συστήματος, κατέληξε τελικά, προφανώς με υποδαύληση από το FBI, σε κανονική διάσπαση του Youth International Party. Όταν τα δύο μεγάλα κόμματα των Repoumpolitikán και των Δημοκρατικών ανακοίνωσαν ότι θα έκαναν και τα δύο τα προεκλογικά τους συνέδρια στο Miami της Φλόριντα, τη παλαιά πιγεσά της οργάνωσης επέλεξε να γίνουν διαδηλώσεις μόνο κατά των Repoumpolitikán, αφού ο υποψήφιος των Δημοκρατών George McGovern είχε ταχθεί υπέρ του τερματισμού του πολέμου στο Βιετνάμ και την Καμπότζη. Απέναντι στην πρώτη γενιά αντιάχθηκε μία νέα, αποτελουμένη από τους Forcade, Mpil και Cindy Ornsteen, 1946-2005, που ζήτησε διαδηλώσεις ενάντια και στα δύο κόμματα του καπιταλισμού και του πολέμου. Είχαν πια γεννηθεί οι Zippies ή το Zeitgeist International Party. Οι διαδηλώσεις του Maiámi ζέφυραν πάντως από τα χέρια των διοργανωτών και οι ίδιοι οι Zippies παραδέχθηκαν αργότερα ότι δεν μπόρεσαν να επέγουν τους πάνυπόλιτους πραγματικούς προβοκάτορες που έσπειραν το χάος, ενώ το τρομερό COINTELPRO τέθηκε για μια αικόνη φορά σε ισχύ με παραπλανητικές αριστές που μοιράστηκαν στους διαδηλωτές μήπως οργανώσεων και παρουσίαζαν τον Forcade δήθεν να καταπείται ως έμπορος πρωίνης. Αμέσως μετά τη διαδηλώσεις του Maiámi, το FBI προσπάθησε να εξουδετερώσει με μακροχρόνια καταδίκη τον Forcade, ο οποίος ταλαιπωρήθηκε δικαστικά μέχρι το 1974, ενώ οι βραχύβιοι Zippies επέστρεψαν στους Yippies, που όχι μόνο αποτελούσαν ένα διασημότερο και άρα ισχυρότερο όνομα, αλλά ήταν πια ακέφαιροι μετά την εκδίωξη των ιστορικών τους ιδρυτών. Άπο τους τελευταίους κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να διεκδίκησε την επιστροφή του στους Yippies. Άλλοι, όπως ο Κράσονερ και ο Σάντερς, επέστρεψαν στην συγγραφική δραστηριότητα, ενώ ο Hoffman βγήκε τον Φεβρουάριο του 1974 στην παρανομία πόλων επικείμενης ποινικής καταδίκης του, έζησε πολλά χρόνια με ψεύτικη ταυτότητα ως Barry Freed, παραδόθηκε τελικά τον Νοέμβριο του 1980 και φυλακίστηκε, επιχείρησε να επαναδραστηριοποιήθει πολιτικά στα μέσα της δεκαετίας του 1980 και αυτοκόνοψε στις 12 Απριλίου 1989, όταν διασήσωσε την απραξία την νεότερης γενιάς των αμερικανών. Ο Rubin αφού πρώτα περιγύθηκε για πόλη στους χώρους του New Age, κατέληξε τελικά χρηματιστής στην Wall Street και στην συνέχεια επιχειρηματίας, δήλωσε «Yippie και όχι πια Yippie» και έγινε κυ-

νικός αρνητής του παρελθόντος του, μέχρι που σκοτώθηκε τελικά σε τροχαίο στις 28 Νοεμβρίου 1994.

Το 1976 οι Yippies του Βανκούβερ προσχώρησαν στην ομάδα που ίδρυσε το τριμηνιαίο διεθνές αναρχικό περιοδικό Open Road, ενώ τα απομεινάρια του πάλι από τον προμερού στης H.P.A. κινήματος, συρρικνωμένα πα στην Νέα Υόρκη, συνέχισαν να υπάρχουν και σε όλη την διάρκεια της δεκαετίας του 1980 υπό την ηγεσία του Ντάνι Μπιλ, με έδρα το νούμερο 9 της Bleeker Street στο Λώουερ Ήστ Σάιντ της Νέας Υόρκης, με ισχνές πια παρεμβάσεις

στα ανά τετραετία προεκλογικά συνέδρια των δύο μεγάλων κομμάτων αλλά και με κύριο ενδιαφέρον τους την υποστήριξη μιας αριστερής ροκ σκηνής γι' αυτό και συνεργάστηκαν στενά την περίοδο 1978 - 1981 με την κίνηση Rock Against Racism, RAR και την νομιμοποίηση της κάνναβης. Γύρω από αυτό το τελευταίο ζήτημα καθιέρωσαν σε διάφορα μέρη των H.P.A. τακτικές καπνιστικές διαμαρτυρίες, τα λεγόμενα smoke-ins, συγκεντρώσεις με συναυλίες ροκ μουσικής και δωρεάν διανομή κάνναβης, δύο από τα οποία καθιέρωθηκαν τελικά ως επίσημοι θεσμοί, στην Washington DC κάθε 4 Ιουλίου και στην 5η Λεωφόρο της Νέας Υόρκης κάθε πρωτομαγιά. Το πρώτο smoke-ins των Yippies είχε γίνει στις 4 Ιουλίου 1970 στην Washington, D.C., με περισσότερα από 25.000 άτομα, έναν αριθμό που θορύβησε τόσο πολύ τους κρατούμενους, ώστε την επόμενη χρονιά 7 Αυγούστου 1971 στο Βανκούβερ η αστυνομία διέλιψε τους πάνω από 2.000 συμμετέχοντες στο εκεί Gastown Smoke-In με πρωτοφανή για τα καναδικά δεδομένα βία που κατέληξε σε περίου 200 άγριους ξυλοδαρμούς και 79 συλλήψεις.

Μέχρι πάντως τα τέλη της δεκαετίας του 1970 οι εκδηλώσεις των Yippies, και κυρίως τα smoke-ins, συγκέντρωναν αρκετό πλήθος, καθώς είχαν πλατιά προβολή από το ευρύτατης κυκλοφορίας περιοδικό High Times του πλούσιου πα Forcade, ο οποίος επιπρόσθετα χρηματοδοτούσε αφειδώς τις Yippies εκδηλώσεις και την εφημερίδα Yipster Times που εξέδινε από το 1972 ο Mpil. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 υπήρχαν ανά H.P.A. μερικά ςωντανά παραρτήματα της οργάνωσης, κάποια από τα οποία εξέδιναν μάλιστα και περιοδικά, το βραχύβιο «Ultra» από το Χιούστον του Τέξας όμως η κατάσταση χειροτέρεψε μετά από την αυτοκτονία του Forcade το 1978 και τη συνακόπουθο σταμάτημα της χρηματοδότησης των εκδηλώσεων και της έκδοσης της Yipster Times. Ο Mpil και ο μικρός παρέα της 9 Bleeker Street μετονόμασαν το 1979 την εφημερίδα σε Overthrow. Το 1983, με πρωτοβουλία του δραστήριου Yippie Steven Edwin Conliff, 1949-2006, εκδόσαν συλλογικά τον πολισθελή τόμο «Blacklisted News: Secret Histories from Chicago to 1984», που απετέλεσε την πρώτη προσπάθεια για μία λεπτομερή Ιστορία των Yippies με αναδημοσιεύσεις από τα έντυπα του κινήματος, με αρχή το 1968, όμως δεν επετεύχθη ποτέ η ζητούμενη ανάκαμψη του YIP που συνέχιζε να φθίνει. Το Overthrow διέσχισε απλώς αξιοπρεψώς την δεκαετία του 1980, αλλά οι αναρχίστες νέοι έμειναν μακριά από τους τελευταίους Yippies, που φάνταζαν πια ως τίποτε περισσότερο από μια παρέα πληκιωμένων ήλιτρων της κάνναβης.

Πόσα πάρνει ο άνεμος;

Οι διαχειριστές του συστήματος των από πάνω συμφώνησαν πως είναι καλή ιδέα να χαρίσουν προς εκμετάλλευση βιούνα οιλό-κληρα για τις ορέξεις και τις τοέπεις μερικών εταιριών. Γιατί η καταστροφή αυτού του βασανισμένου πλανήτη φαντάζει πιο ήπια, νιαμένη τα πράσινα χρώματα της ανάπτυξης.

Αυτή η ρημάδα "ανάπτυξη" αποτελεί μία από τις πλέξεις κλειδιά στο πλειστόγονο της εξουσίας, πάγιο ςπιούμενο για τα κράτη. Γιατί δεν ρωτάμε: ανάπτυξη γιατί, μέχρι που, από ποιούς για ποιούς; Από τα παλιά χρόνια ακόμη, στο άκουσμά της οι υποψιασμένοι άνθρωποι έσπευδαν να οπλιστούν. Γιατί στην γλώσσα των καπιταλιστών, ανάπτυξη σημαίνει επιβολή, πλειδασία, κυριαρχία. Κέρδος για τους πάνω, σκλαβιά για τους κάτω.

Την καταστροφή που σπέρνει ο καπιταλισμός με την ανάπτυξη του την συνεχίζει παράλληλα με τα ίδια μέσα νιαμένος όμως το πράσινο της οικολογίας, και θα μας θερίσει για τα κατά αν δεν πράξουμε το αυτονότιο.

Η πράσινη ανάπτυξη που θα σαρώσει το Βέρμιο χτίζεται ήδη πάνω στα κεφάλια μας. Σε συνέχεια των, ήδη εγκατεστημένων από το 2009, 19 ανεμογεννητριών των περιοχών παναγίας σουμελά και ζωοδόχου πηγής, εγκρίθηκε το 2014 το σχέδιο για την εγκατάσταση 155 γένων από την ισπανική εταιρία ACCIONA.

Νέες εταιρίες διεκδίκησαν αδειοδοτήσεις και μέχρι τον επόμενο χρόνο φτάσανε να μίλανε για 200, 300, 600... Οι εταιρίες ACCIONA, TERNA, RENEX και ΕΛΛΑΚΤΩΡ έχουν ήδη πάρει όλα αυτά που (προς το παρόν

τουπλάχιστον) ζητάνε. Η TERNA έχει πλέον ξεκινήσει τις εργασίες στην περιοχή. Φυσικά στην ουρά για το μεγάλο πληάσικο στο φιλέτο του Βέρμιου περιμένουν κι άλλες εταιρίες με το σκέδιο τελικά να ξεπερνάει στο άμεσο μέλλον τις 800! ανεμογεννητριες συνολικής ισχύος 1000 MW!, απίστευτα τεράστιος αριθμός αυτών των τεράτων που ξεπερνά και τα πιο γελοία προσκόπια που χρησιμοποιούν για να δικαιολογήσουν την απόλυτη αρπαγή του τόπου.

Ένα οιλόκληρο βουνό αγοράζεται, άνθρωποι και συνειδήσεις εξαγοράζονται με αέρα κοπανιστό. Η ευκολία στην αποδοχή μιας έτειος πολύμορφης κοροϊδίας δεν μπορεί καν να ονομαστεί εξαπάτηση.

Το κράτος των αφεντικών μοιράζεται την πίτα παίρνοντας ενα κομμάτι με τα υπόλοιπα να δίνονται απλόχερα στους επιχειρηματίες της πράσινης/φιλικής προ-

το περιβάλλοντον ενέργειας που είναι και οι ίδιοι επιχειρηματίες της συμβατικής ρυπούόνου ενέργειας. Από άκρο σε άκρο του Βέρμιου θα δημιουργηθεί μια βιομηχανική ζώνη, ενα απέραντο εργοτάξιο και ακολούθως νεκροταφείο μπλανών αφού για μετά τα περί τα 20 χρόνια διαρκείας ζωής τους δεν υπάρχει κάποιος σχεδιασμός για την απομάκρυνσή τους (και γιατί να υπάρξει άλλωστε). Περιφράσσουν το βουνό σαν οικόπεδο για την εκμετάλλευσή του και προς όφελός της τσέπτες τους. Οι συγκεκριμένες παλαιάς γενιάς ανεμογεννητριες δεν ανταποκρίνονται σε κανένα από τα δίθεν ζητούμενα τα οποία υποτίθεται πως θα πάνει στο φαρανικού τύπου έργο. Έτσι κι απλώς δεν είναι αυτός ο στόχος τους αφού μη λάμε για μια τεράστιων διαστάσεων αρπαχτή με παχουλές επιχορηγήσεις.

Η εκμετάλλευση και η βαρβαρότητα είναι ο δικός τους πολιτισμός

Από την εισβολή στην Κερατέα μέχρι την απόλυτη καταστροφή στις Σκουριές, τα εγκλήματα των αφεντικών δεν γνωρίζουν όρια. Η πεπλασία που επιχειρήθηκε με τις εγκαταστάσεις ανεμογεννητριών σε διαφορά μέρη της χώρας βρήκε μπρο-

στά της ανθρώπους που αγωνίζονται για το αυτονόπτο, στην Κρήτη, την Εύβοια, την Μάνη, τις Κυκλαδες, τον Κίσσαβο, την Σαμοθράκη. Όπου οι αποπάνω επιχειρούν επιθέσεις η οργανωμένη αξιοπρέπεια μπορεί να απαντίσει γιατί ο αγώνας της δεν είναι αγώνας για την νίκη, την επιβολή και την κυριαρχία απλή αγώνας για την ζωή εναντία σε αυτούς που θέλουν την υποταγή και σπέρνουν τον θάνατο για

Απέναντι ποιοπόν σε αυτό τον στριζόμενο στην εκμετάλλευση πολιτισμό της εξουσίας, είναι ανάγκη να αναδυθεί ο ποιλίτης του αγώνα για την επειθερία και δικαιοσύνη. Το ζήτημα της ενέργειας αποτελεί μέσο εκμετάλλευσης και ομπίσιας των ανθρώπων από τους κυρίαρχους. Να

δημιουργήσουμε μικρές εναπλακτικές μονάδες ενέργειας που θα καπύπτουν τις δικές μας καθημερινές ανάγκες. Να ορίσουμε εμείς τις ανάγκες μας, να βρούμε τους δικούς μας συνηλογικούς τρόπους και πλύσεις, με σεβασμό στη φύση και τη ζωή, σε μια κοινωνία αυτάρκειας και απληπλεγύντος - από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του.

Προτάσσουμε την εξέγερση ενάντια στη πλειλαϊσμα της γης και των ζωών μας, ενάντια στην βαρβαρότητα της εξουσίας και την εξουσία της βαρβαρότητας.

Cut the crap για να αναπνέουμε καθαρό αέρα, εμείς και οι επόμενες γενιές των επειθερών.

Μια αρπαχτή εκατομμυρίων σε μια επική παραγωγή πλειοδασίας της φύσης και των ζωών μας

Welcome to Hell

Μια χούφτα αφεντικών, μια χούφτα κάθε φορά, διαχειρίζεται σε σύστημα εξαπότης και επιβάλλεται επειδή είναι αρκετά έξυπνο ώστε να διδάσκει τα εργαλεία της εκμετάλλευσης και να τα προσφέρει στους εκμεταλλευόμενους προς κατ'ιδίαν χρήση. Η σιωπηλή αποδοχή της θνητής κυριαρχίας εξαγοράζεται με αντάλλαγμα μια αισιόδια για βόλειο, καταφέρνοντας την απληπλέγγυα αυτοοργανωμένη σύμπραξη των από τα κάτω να θυμίζει κάποια άπιαστη απατηλή ουτοπία και μπροστά στην μόνη πραγματικότητα του ανταγωνισμού, τους διαχειριστές του ψέματος, θέσφατους και θάνατους. Καλώς ήλθατε στην κόλαση. Εδώ, στις γιορτές των προσώπων μόνο οι μασκαρεμένοι μπορούν και είναι επιεύθεροι.

Από την δύναμη την 9η Ιούλη η δύναμη της αντίστασης πλημμύρισε τους δρόμους της πόλης του Αμβούργου θυμίζοντας στους μεγάλους 20 και τους έμμιθους φυλακές τους πόσο μικροί και τιποτένιοι είναι. Το μέγεθος και οι τρόποι καταστολής στην βαριά βιομηχανική καρδιά της Ευρώπης μαρτυρούν την εύθραυστη φύση του ειδώλου στην άμυνα των αφεντικών. Όταν επιστρατεύονται το κράτος και η βία τους, το κακό έχει ήδη γίνει, η Φωτιά έχει ανάψει. Τώρα κοράκια, φάτε μας το συκώτι.

A D E S P O C T E S

M E R R E X

14/7/1789 – Άλωση της Βασιλίης.

Μέρα γιορτής, μέρα χαράς για κάθε φυλακή που γκρεμίζεται.

27/7/1830 – Στο Παρίσι, πλήθη εξεγερμένων στίγμου σδονφράγματα και φωνάζουν "Θάνατος στους υπουργούς", "Κάτω οι αριστοκράτες". Ακόμη μια φορά οι επιεύθεροι διεκδικούσαν τα αυτονόμια.

20/7/2001 – Δολοφονία του Κάρλο Τζουλιάνι στην Γένοβα, εν μέσω διαδηλώσεων ενάντια στην σύνοδο των ηγετών της G8. Ο αποτροπασμός των εκτελεστών γίνεται ακόμη μια φορά οριτό για κάθε αφελή. Ανταποδίδεται από τον εξεγερμένο κόσμο.

20/07/1933 – Μεγάλη εξέγερση των καπνεργατών στην Καβάλα. Οι συλλήψεις ανέρχονται σε εκατοντάδες, δεκάδες προσάγονται στο αυτόφωρο και καταδικάζονται σε φυλάκιση 7-25 περίων, οι τραυματισμοί αόπλων είναι καθημερινό φαινόμενο και απροκάλυπτη η αστυνομική και στρατιωτική βία εναντίον των γυναικόπαιδων.

23/07/1996 – Δολοφονία του αναρχικού Χριστόφορου Μαρίνου μετά από εισβολή των εκαμ στο πλοίο στο οποίο επέβαινε. Οι ξεφύλισε το εμφάνισαν ως αυτοκτονία.

28/07/1942 – Εξέγερση στο γκέτο της Βαρσοβίας. Δημιουργία ένοπλων ομάδων αυτοάμυνας.

23-29/7/1967 – Στο Ντιτρόιτ των Η.Π.Α περισσότεροι από 10.000 εξεγερμένοι κυρίως από τα γκέτο του κέντρου συμμετέχουν σε αιματηρές οδομαχίες. Το κράτος αναγκάζεται να απαντήσει με στρατό, απεξιπτωτιστές, οπλοποιημένη και τανκς.

23/7/1990 – Κάψιμο της Νομαρχίας Χανίων. Εξεγερμένο πλήθος ένοπλο και μη αντιμετωπίζει το κράτος και την εξουσία και το αναγκάζει να υποχωρήσει. Ήταν μια πληθύσουστη μέρα.

28-29-30/7/2017 – Festival D.I.Y. Texas Zulu, στα πλατανάκια Βεργίνας. Το μεγαλύτερο αυτοοργανωμένο φεστιβάλ με κινηματικές θέσεις. Όλοι εκεί.

αύρατη πόλη

Ιούλιος 2017

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης